

Joan Barril

Periodista

Article El Periódico. Opinió

Últimament no hi ha dia que no recordi *Ai Ai Ai*, que el 1996 van gravar la cançó *It's so hard to be a catalan*. Aquella formació de gitanos i catalans practicants de la rumba i de la música més eficaç que recordo, la van clavar amb el títol. Realment ser català és difícil. Però no només per les dificultats a què ens sotmet la caverna i la catalanofòbia, sinó també per l'altíssim llistó excoent que els catalans estrets es donen a ells mateixos.

Aquesta setmana, sense anar més lluny, el premi Ramon Llull de narrativa va ser atorgat a l'escriptora **Nuria Amat**. Més enllà de la novel·la guardonada, han estat molts els mitjans de comunicació que s'han acarnissat amb les actituds personals de **Nuria Amat**. S'ha afirmat que fins ara havia escrit en castellà i que havia firmat manifestos en contra de la suposada discriminació de la llengua espanyola a Catalunya. El prejudici és obvi. Ho va viure al seu dia **Josep Pla** i ho hem tornat a veure recentment en el cas del Nobel **Mario Vargas Llosa**, autor d'una obra, segons sembla, menys important que el seu instrumentalitzat posicionament a favor de l'anomenada llengua comuna. És difícil, realment, ser paracatalà. Perquè sembla que un comentari, una frase, una firma acaben sent més excoents que una obra. **Rafael Nadal** és el millor tennista del món, però resulta que l'home és seguidor del Reial Madrid i això l'estigmatitza. Un català taurí és sospitós. La catalanitat s'ha tornat més restrictiva i ha abandonat el seu cosmopolitisme. Ser català és difícil, perquè no ens fixem en el valor d'allò que es crea sinó en l'anècdota del que es manifesta.

En els cercles digitals val més una foto, una frase d'un article o un tall de ràdio que no pas el treball artístic de tota una vida. És la nova Inquisició dels il·letrats contra els esforçats. A Catalunya la gent no llegeix per aprendre sinó per confirmar si els escriptors són dels nostres.

Igual que a Madrid, on perquè un català sigui acceptat al mercat de la creació, se li exigeix que faci renúncia prèvia i pública de la catalanitat. ¡Que difícil que és ser català! Aquí i allà, és clar. Ai, ai, ai, que ens enfonsem.